

Acum, în aceste vremuri, în urmă cu nouă ani, am fost părtașii trecerii la cele veșnice a P.F. Părinte Teoctist – Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române - mare cunoscător și mărturisitor al istoriei bimilenare românești, totodată apologet al dreptei credințe creștine, care și-a purtat cu toată demnitatea și încrederea în Dumnezeu crucea vieții și a slujirii Bisericii lui Iisus Hristos, vreme de foarte mulți ani.

De aceea, pentru noi, începând cu anul 2007, ziua de de 30 iulie, va comemora totdeauna, acest eveniment închinat despărțirii doar vremelnice și numai pământești de cel de-al cincilea Întâistătător al Bisericii noastre strămoșești – naționale, Părintele duhovnicesc al Țării Românești a sfârșitului de veac XX și începutului celui de-al XXI – lea, ierarhul, slujitorul și monahul Teoctist, originar din Moldova lui Ștefan cel Mare și Sfânt și din patria luceafărului Mihai Eminescu.

Drept urmare, în iureșul acestor zile, la împlinirea a nouă ani de la moartea și înmormântarea sa, mi-am adus aminte de viața, opera și activitatea covârșitoare și debordantă a Preafericitului Părinte Patriarh Teoctist, a cărui plecare dintre noi, neașteptată și mai ales nedorită, o regretăm foarte mult cu toții.

De ce acest lucru, pentru că odată cu plecarea sa dintre noi am senzația că se încheie o epocă, o generație și o pleiadă formidabilă de slujitori ai altarului străbun; și îndeosebi fiindcă îi regretăm calitățile sale, personalitatea lui remarcabilă și admirabilă, abilitățile sale foarte competente în disciplina teologică și în spiritualitatea tradițională și autentic – mărturisitoare a Părinților Bisericii, pe care ni le-a cultivat nouă în orice loc și în orice timp, cu atâta dăruire, dragoste și abnegație.

El este și va rămâne în continuare, în conștiința discipolilor, profilul teologului, a cărturarului și a omului de cultură cu deschidere spre universal, spre consistență și acrivie științifică, transmisă nouă cu foarte multă rigoare, acuitate și exactitate.

Cu vaste și avizate cunoștințe în cele mai diverse discipline culturale, istorice și teologice,

Scris de Bucuresti, Romania/Romanian Global News
Vineri, 29 Iulie 2016

Părintele Patriarh inspira tuturor foarte multă seriozitate, sinceritate, mult discernământ și foarte multă blândețe, noblețe și cuminenie spirituală, transpunându-ne întotdeauna, într-o stare de confort sufletesc și de bucurie duhovnicească.

Tocmai din această cauză era foarte apreciat, foarte admirat de foarte multă lume, bucurându-se de o popularitate ieșită din comun, drept pentru care mai era probabil, și invidiat. El, Arhipăstorul cu chipul veșnic luminos, a fost întotdeauna, consecvent probității sale intelectuale, morale și sufletești. Pentru acest fapt a fost foarte solicitat, fiind implicat în foarte multe acțiuni și activități, în diferite comisii bisericești, teologice, culturale și academice, din cadrul diferitelor instituții și universități românești ori străine, și aceasta pentru că metodele și normele sale de lucru, de evaluare și cercetare erau cu adevărat științifice, actuale și foarte eficiente.

Mai remarcăm faptul că a fost mult iubit de toată lumea, de toate vârstele și categoriile sociale, intelectuale ori culturale: tineri, elevi-seminariști, studenți-teologi, preoți, călugări și credincioși, ajutându-i pe foarte mulți dintre ei prin recomandările și sfaturile pe care le-a dat fiecăruia în parte, ori de câte ori a fost solicitat. Colaborator apropiat și sfetnic luminat al multor profesori și ierarhi – fiindcă cei mai mulți dintre ei îi datorează ascendența și evoluția, atât spirituală cât și socială ori profesională; îndrumător a multor studenți și doctoranzi, păstor duhovnicesc a atâtor generații de preoți și călugări, membru a foarte multe organisme de specialitate din țară și de peste hotare, am observat cum, la înmormântarea sa l-au plâns și l-au regretat cu toții, fiind conștienți de marea pierdere ce li s-a pricinuit.

(...)

Luciditatea, spiritul său de echipă, respectul față de colaboratori, dreapta lui socoteală precum și diplomația sa ar fi fost de mare folos în continuare, dar am convingerea că felul său de a fi și mai ales, de a vedea și de a trata lucrurile va fi moștenit de către mulți dintre ucenicii și colaboratorii săi, în frunte cu succesorul său, avându-l astfel între noi și mai cu seamă întru noi, fapt pentru care mă rog ca Dumnezeu să-i răsplătească toată osteneala și dăruirea de care a fost în stare, fiind convins că nu va fi repede uitat, deși de multe ori suferim de această maladie – a amneziei și a nerecunoștinței, fiindcă aportul său a fost cu adevărat grăitor și elocvent, marcant și determinant, din care motiv sunt ferm convins că se va face foarte des trimitere și referire la el, așa încât, după cum am pomenit și mai sus, Patriarhul Teoctist al Bisericii noastre strămoșești - naționale și al neamului nostru românesc, este ca un far ce luminează și va lumina foarte mult timp (și) de acum încolo, deși probabil sunt și dintr-aceia care ar dori să se stingă ori să fie stins!...

Scris de Bucuresti, Romania/Romanian Global News
Vineri, 29 Iulie 2016

Prin urmare, nădăjduiesc că vom ști pe mai departe, să ne cinstim înaintașii așa cum se cuvine, cu toate că în aceste vremuri, prețuim mai mult pe alții de oriunde și de aiurea, căci ni se par a fi mai exotici, mai spectaculoși, mai senzaționali.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească!

Dr. Stelian Gomboș

Întregul articol aici: <https://steliangombos.wordpress.com/>